

015

JHH

JEGYZÖKÖNYV

felvétel 1945, július 5.-én a DEGOB Deportáltakat Gondozó
Országos Bizottság irodájában /Budapest, VII., Bethlen-tér 2./.

Megjelenik: Hoffmann Vera
Született: Budapest, 1920, január 12.
Foglalkozás: Háztartásbeli
Utolsó lakhely: Budapest, V., Visegrádi-u. 56.
Táborok: Rawensbrück 1944, dec. 11-1945. jan. 12.
Pennig 1945, jan. 15-1945. apr. 12.

Fentnevezett előadja a következőket:

Svéd Vörös Keresztes házba mentünk lakni édesanyámmal, hogy megmeneküljünk a nyilasok atrocitásaitól. Sajnos, azonban ezek elől nem lehetett elmenekülni. Bejöttek a védett házba és tetszésük szerint kiválogatták az embereket és elvitték őket. Volt olyan, mint én, aki Németországba került, volt olyan, akit bevitték a gettoba, és olyan is volt, akiről soha többé semmi hír nem érkezett. Ezeket a Dunaparra vitték a nyilasok éjjel lelőtték és belökték a Dunába. Engem és azokat, akiket velem együtt egy csoportba osztottak, kivitték a téglagyárba, majd onnan másnap a Józsefvárosi pályaudvarra. Tíz napig utaztunk lezárt vagonban. Utközben egyszer sem adtak enni. Leginkább vizért könyörögtünk, mert ennivalónk még volt otthonról. A parasztok, ha sokáig állt valahol a vonat, odajöttek és drága pénzért adtak egy-egy pohár vizet.

Rawensbrückbe érkeztünk. Ez egy hatalmas lager, legalább 3000 ember volt ott. Amint megérkeztünk levetkőztettek, megfürdettek és elvették ruháinkat és minden holminkat és csikor fegyverruhákat adtak. A tábor annyira zsúfolt volt, hogy 8 napig a földön feküdtünk a barakkban. Naponta 4 orakor keltek és akkor appellt álltunk. Az SS-ek vertek bennünket. Az ellátás a következő volt: reggel és este 1/2 liter fekete, délben marharépaes és kis szelet kenyér. Nagyon éheztem itt és örültem, amikor beosztottak egy transportba és elvittek hat hét után Pennigbe.

Három napi utazás után értünk Pennigbe. Ez egy kisebb munkáslager volt. Muniógyárban dolgoztam. A gyár a lagertől 4 km-nyire volt. Ezt az utat mindennap gyalog kellett kétszer megtenni. Naponta 8 órát dolgoztunk, állva a gépek mellett. Az Aufseherinek vertek bennünket. A táplálékunk egyszer napjában 1/2 liter marharépaes volt és 12 dkg kenyér. En már nagyon gyenge és beteg voltam. Amikor jelentkeztem az Aufseherinnél, hogy beteg vagyok, tekintettel arra, hogy kevés volt

Hoffmann Vera

- 2 -

a munkáslétszám, azt mondta, hogy nem vagyok beteg és kor-
bácsával összevert. Ezt többször, másokkal is megcsinálta
ezt. En a sebetől és a vitaminhiánytól gennyes lettem és
mégis le kellett feküdnöm. Közben közeledett a front és az
egész táborot kiürítették. Csak 70 fekvő beteget hagytak ott
és kiadták a parancsot, hogy bennünket gépfegyverrel végez-
zenek ki. Az SS azonban nem teljesítette ezt a parancsot, ha-
nem ő is megszökött és minden ennivalót is elvittek magukkal,
ugy, hogy három napig faleveleket ettünk. Amikor bejöttek az
amerikaiak, már alig birtunk mozogni a gyengeségtől.

Jegyzőkönyvet felvette:

VINCZE KLÁRA

Vincze Klára

HOFFMANN VERA

(2)